

Böyük Çillə - Qara qış

Erkən düşüncədə qış
Çillələrə və Boz aya
bölünür. Çillə əslində
"cehl" sözündən olub
qırx rəqəmini bildirir.
El-oba arasında qışın
ən soyuq dövrünə,
uğursuz hadisələrə
"çillə" deyilir və ağır-
lıq, çətinlik mənasında
başla düşülür.

Bir çox hallarda qışın öz-
edici kimi çillə sözü dərd-
bəla, ağrı-acı, çətinlik, müşkül
anlamındadır. Xalq arasında
"çillə çəkmək", "çillə tök-
mək", "çillə-dağ eləmək",
"çillə kəsmək" deyimləri də
vardır ki, həmin ifadələr əslin-
də əzab-əziyyət çəkmək,
dərd-bəlanı tökmək, ağrı-acı-
nı, xəstəliyi, müşkülü kəsmək
mənalarnı daşıyır. Qışı dərd-
bəla, çətinlik kimi qəbul etdik-
lərindən ulularımız onu iki yerə
bölərək Böyük Çillə (dekabrın
20-dən yanvarın 30-dək olan
qırxgünlük dönmə) və Kiçik
Çillə (fevralın 1-dən 20-dək
olan iyirmigünlük dönmə) ad-
landırmışlar. Qış yerini yaz
təhvil verən zaman yandırılan
tonqala el arasında "çillə qo-
van tonqal" deyilməsi və Nov-
ruzqabağı keçirilən mərasim-
lərə "çillə çıxartma", "çillə
kəsmə" adı verilməsi də qışın
ağrı-acı, dərd-bəla, sıxıntı ki-
mi çillə obrazında folklor biçi-
ni qazandığını göstərir.

El arasında geniş yer alan
"Qara qış", Böyük Çillə, Kiçik
Çillə kimi adlar təbiətin sərt
iqliminin tarixi-semantik məz-
mun daşıyıcısı kimi ortaya çıx-
mışdır. Qədim təsəvvürlərdə
qışın bir çox obrazlarına müx-
təlif münasibətlər də ifadə
edilir. Eyni zamanda estetik
düşüncədə çillə şəxsləndirilir,
onun boyu, buxunu, gücü, hik-
kəsi, ümumilikdə daxili aləmi,
xilqəti barədə söz açılır. Bö-
yük Çillə xoşqılıqlıdır, insana
o qədər də ziyan vurmur. Ki-

çik Çillə isə daha sərt təbiətli
və amansızdır.

Artıq Böyük Çillə öz öm-
rünü başa vurmaq üzrədir. Bu,
qış fəslinin ən uzun sürən vax-
tının, birinci qırx gününün xalq
arasındakı adıdır. Böyük Çillə-
nin ilk gecəsi el arasında "şə-
bi-yelda" adlanır. El-obada
Böyük Çillənin qarlı, tufanlı,
sümük üşüdən günlərinə "Qa-
ra qış" da deyirlər. Bu müddət-
də qış üzücü keçir, qar qarışıq
küləklər olur. Qışın qışığı çə-
nindən, dumanından bəllidir.
Çünki bu mövsümün çəni, du-
manı qar gətirir. Bir xalq söy-
ləməsində deyildiyi kimi, qış
dumanı qar gətirər, yaz duma-
nı bar.

İnsanlar şumlanacaq torpa-
ğa Böyük Çillədə qış aratı-
na qoyarlar. Arxları, kanalları
təmizləyib qaydaya salarlar.
Belə vaxtlarda uşaqlar da kö-
məyə gələr, hamı bir-birinə
əl tutar, ağacların dibini yum-
şaldarlar. "Qışda işini bilən,
yazda-yayda ziyan çəkməz"
deyiblər.

Ömrünü-gününü torpağa
bağlayanlar ağacların, tənək-
lərin budanmasını Novruza
qədər qurtarmalıdır. Bun-
dan sonra onlara əl gəzdir-

mək olmaz. Çünki canların-
dakı su göz yaşı kimi axıb tö-
külər və ağaclar kökündən
quruya bilər.

Ulularımız deyib ki, Bö-
yük Çillədə torpaq qırxını çı-
xardır, Kiçik Çillədə isə tor-
paq səhər yuxusundadır. Bö-
yük Çillə barədə el-oba ara-
sında gözən neçə-neçə maraq-
lı deyimlər də var.

Belə söyləyirlər ki, bir gün
Böyük Çillə deyir:

- Mən dolu qazanlar üstünə
gəlmişəm, qarıları sağlam gör-
müşəm. Sonra təndirləri yan-
dırdım, kürsüləri qurdurdum,
küplərin, çuvalların ağızlarını
açdırdım.

Böyük Çillə qırx gün döv-
ran sürüb gedir. Yolda Kiçik
Çillə ilə rastlaşır. Hal-əhval-
dan sonra Kiçik Çillə soruşur:

- A Böyük Çillə, de görüm,
qırx gündür gəlib atını çapdın,
bu qırx gündə nə gördün, ney-
lədin, işin-gücün nə oldu?

Böyük Çillə nə gördüyün-
dən, nə etdiyindən söhbət açır.
Hikkəli Kiçik Çillə istehza ilə
gülüb cavab verir:

- Eh, sən heç nə etməmişən
ki... Mən gəlmişəm gör indi
nələr edəcəyəm, nə tufan qo-
paracağam. Qazanları ağızı üs-

tə çevirəcəyəm, adamları tən-
dirdən salıb külfədən çıxara-
cağam, küpləri, xaralları bo-
şaldacağam, üzüqoylu qoyub
gedəcəyəm.

Onun coşduğunu görün
Böyük Çillə deyir:

- Çox da öyünmə. Sən in-
sanları tanıdırsan. Mən qırx-
günlük ömrümlə bir iş görə
bilmədim. Sənin isə cəmi-
cümletani iyirmigünlük ömrün
var. Bu iyirmi gündə heç yel
də olub onların yanından öte
bilməzsən. Çünki qabağın yaz-
dır, ömrün də azdır.

Böyük Çillə girəndə və çı-
xanda ulularımız məclis qur-
muş, şirniyyat, isti xörəklər bi-
şirmiş, əhvallarını xoş saxla-
mışlar. Adamlar bu üsullarla
təbiətə təsir etmək, qışa bağlı
olan hamı ruhları mülayimləş-
dirmək istəmişlər. Eyni za-
manda qış fəslinin hər bir çil-
ləsində insanlar qışdan qorx-
madıqlarını, ona qarşı mübari-
zəyə hazır olduqlarını bildir-
mək üçün çeşidli tədbirlərə əl
atmış, ayınlar icra etmişlər.

*Hazırladı:
İ.ƏLİYEVƏ,
"Azərbaycan"*